

Vendim nr. 258, datë 20.07.2026

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë, i përbërë nga:

Fiona Papajorgji,	Kryetare
Asim Vokshi,	Anëtar
Marjana Semini,	Anëtare

në datën 20.07.2026 mori në shqyrtim paraprak kërkesën nr. 7 (B) 2026 të Regjistrit Themeltar, që i përket:

KËRKUESE: **BRIXHILDA ÇELA**, përfaqësuar nga avokati Artur Gaxha, me prokurë të posaçme.

OBJEKTI: **Shfuqizimi i vendimeve nr. 155, datë 23.12.2021 të Gjykatës së Posaçme të Shkallës së Parë për Korrupsionin dhe Krimin e Organizuar; nr. 53, datë 29.03.2022 të Gjykatës së Apelit për Korrupsionin dhe Krimin e Organizuar; nr. 00-2025-1655, datë 06.11.2025 të Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë, si të papajtueshme me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë.**

BAZA LIGJORE: **Nenet 41 dhe 42 të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë (*Kushtetuta*); neni 6, paragrafët 1 dhe 3 të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (*KEDNJ*), ligji nr. 8577, datë 10.02.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, i ndryshuar (*Ligji Organik i Gjykatës*).**

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese (*Kolegji*), pasi dëgjoi relatoren e çështjes Marjana Semini, shqyrtoi kërkesën, dokumentet shoqëruese të saj, si dhe diskutoi çështjen në tërësi,

V Ë R E N:

I

Rrethanat e çështjes

1. Kërkuesja është bashkëjetuesja e të ndjerit N.P., i cili është i biri i shtetasit A.P., subjekt i aktit normativ. Me vendimin nr. 3, datë 19.01.2009 të Gjykatës së Shkallës së Parë për Krime të Rënda, shtetasi A.P. është deklaruar fajtor për veprën penale “Trafikimi i femrave për prostitucion”, të kryer në bashkëpunim, të parashikuar nga neni 114/b, paragrafi 3, i Kodit Penal (KP), duke u dënuar me 15 vjet burgim dhe 6 000 000 lekë gjobë, ndërsa i ndjeri N.P. është deklaruar fajtor për veprën penale “Trafikimi i femrave për prostitucion”, të kryer në bashkëpunim, të parashikuar nga neni 114/b paragrafi 3, i KP-së, duke u dënuar me 16 vjet burgim dhe 7 000 000 lekë gjobë, vendim i cili është lënë në fuqi nga Gjykata e Apelit për Krime të Rënda me vendimin nr. 42, datë 13.07.2009. Ndërsa Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr. 404, datë 28.04.2010, ka vendosur ndryshimin e vendimit të gjykatës së apelit duke i deklaruar fajtorë shtetasit A.P. dhe N.P. për veprën penale “Trafikimi i femrave për prostitucion”, të parashikuar nga neni 114/b/1 i KP-së, duke i dënuar ata përfundimisht me nga 8 vjet burgim dhe tre milionë lekë gjobë.

2. Në zbatim të aktit normativ nr. 1, datë 31.01.2020 “Për masat parandaluese në kuadër të forcimit të luftës kundër terrorizmit, krimit të organizuar, krimeve të rënda dhe konsolidimit të rendit dhe sigurisë publike” (*akti normativ nr. 1/2020*), struktura e veçantë Operacioni Forca e Ligjit (*OFL*) ka konstatuar se shtetasi A.P. përfshihej në rrethin e subjekteve të aktit normativ, referuar nenit 5, pika 1, shkronja “c”, të tij. Për rrjedhojë, ai është bërë subjekt i verifikimit pasuror, i cili është shtrirë edhe ndaj pasurive të zotëruara në mënyrë të tërthortë nga personat e afërt, ndër to edhe ndaj kërkueses (bashkëjetuesja e djalit të A.P. me të cilin ka edhe dy fëmijë), referuar nenit 16, shkronjat “c” dhe “i”, të aktit normativ nr. 1/2020. Në këtë kuadër, shtetasit A.P. i është kërkuar vetëdeklarimi i pasurisë dhe i burimeve të ligjshme të krijimit të saj.

3. Më tej, referuar të dhënave të përfutuara nga verifikimet pasurore, organi i akuzës ka identifikuar si pasuri të dyshuar pasurinë: “njësi shërbimi-zyrë”, me numër pasurie 6/324+1-N4, zona kadastrale nr. 8220, volumi 42, faqe 26, me adresë: “Rruga e Kavajës”, Tiranë (me sipërfaqe të shfrytëzueshme prej 391.1 m², me përshkrimin e veçantë: sipërfaqe të përbashkët 43.5 m², sipërfaqe të verandës 114.6 m²; në shkallën A, në katin e dytë nga toka, akset 17-22C-E në objektin “C1, C2”), në pronësi të kërkueses. Për këtë pasuri, Prokuroria e Posaçme kundër Korrupsionit

dhe Krimin të Organizuar (*Prokuroria e Posaçme*) i është drejtuar Gjykatës së Posaçme të Shkallës së Parë për Korrupsionin dhe Krimin e Organizuar (*GJKKO-ja e Shkallës së Parë*) me kërkesë për sekuestrimin e saj.

4. Me vendimin nr. 202, datë 28.11.2020 (*vendimi nr. 202/2020*), GJKKO-ja e Shkallës së Parë ka pranuar kërkesën, duke sekuestruar pasurinë “njësi shërbimi-zyrë”, me numër pasurie 6/324+1-N4, zona kadastrale nr. 8220, volumi 42, faqe 26, me adresë: “Rruga e Kavajës”, Tiranë (me sipërfaqe të shfrytëzueshme prej 391.1 m², me përshkrimin e veçantë: sipërfaqe të përbashkët 43.5 m², sipërfaqe të verandës 114.6 m²; në shkallën A, në katin e dytë nga toka, akset 17-22C-E në objektin “C1, C2”), në pronësi të kërkueses.

5. Në vijim, në datën 06.05.2021, Prokuroria e Posaçme i është drejtuar GJKKO-së së Shkallës së Parë me kërkesë për konfiskimin e pasurisë së sekuestruar me vendimin nr. 202/2020 të kësaj gjykate. Sipas organit të akuzës, pasuria objekt konfiskimi disponohet tërthorazi nga kërkuësja, pasi në pronën e pretenduar fillimisht marrëdhënia kontraktore e porosisë është lidhur ndërmjet subjektit të aktit normativ A.P. i cili është babai i bashkëjetuesit të saj dhe bashkëshortes së tij, me sipërmarrësen, shoqërinë “P. C. A.” sh.p.k. Kjo kontratë është revokuar me kontratën e datës 14.11.2016, duke u lidhur më 15.11.2016, me të njëjtin objekt kontrate dhe me të njëjtin sipërmarrës nga kërkuësja. Me vendimin nr. 155, datë 23.12.2021, GJKKO-ja Shkallës së Parë ka pranuar kërkesën, duke konfiskuar dhe kaluar në favor të shtetit pasurinë e sekuestruar me vendimin nr. 202/2020. Kundër këtij vendimi kërkuësja ka paraqitur ankim në Gjykatën e Apelit për Korrupsionin dhe Krimin e Organizuar (*GJKKO-ja e Apelit*).

6. Me vendimin nr. 53, datë 29.03.2022, GJKKO-ja e Apelit, me të njëjtin arsyetim, ka vendosur lënien në fuqi të vendimit të GJKKO-së së Shkallës së Parë.

7. Për rekursin e kërkueses, Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr. 00-2025-1655, datë 06.11.2025, ka vendosur mospranimin e rekursit, pasi ka vlerësuar se shkaqet e parashtruara nuk përmbushin kriteret sipas nenit 472 të Kodit të Procedurës Civile. Sipas kolegjit, shkaqet e parashtruara në rekurs nuk janë të tilla që të paraqesin rëndësi për njësimin ose zhvillimin e praktikës gjyqësore, në vendimmarrjen (objekt rekursi) nuk konstatohen shkelje që kanë të bëjnë me zbatimin e gabuar të ligjit material ose procedural të një rëndësie themelore për njësimin, sigurinë dhe/ose zhvillimin e praktikës gjyqësore, si dhe nuk konstatohet që vendimi i ankimuar është i ndryshëm nga praktika gjyqësore e Kolegjit Civil ose praktika e njëzuar e Kolegjeve të Bashkuara të Gjykatës së Lartë.

8. Në datën 04.05.2026 kërkesja i është drejtuar Gjykatës Kushtetuese (*Gjykata*) me ankim kushtetues individual, sipas objektit, i cili, pasi është plotësuar sipas kërkesave të Ligjit Organik të Gjykatës, është regjistruar në datën 20.05.2026.

II

Pretendimet e kërkeses

9. Kërkesja, në mënyrë të përmbledhur, ka pretenduar se i janë cenuar:

9.1. *E drejta për proces të rregullt ligjor në drejtim të:*

9.1.1. *Parimit të barazisë së armëve dhe të kontradiktoritetit*, pasi gjykatat e juridiksionit të zakonshëm i kanë dhënë vlerë të paracaktuar raportit të OFL-së, duke mos marrë në konsideratë konkluzionet e aktit të ekspertimit kontabël të kryer gjatë gjykimit.

9.1.2. *Standardit të arsytimit të vendimit gjyqësor*, pasi vendimet e gjykatave të juridiksionit të zakonshëm nuk përmbajnë një analizë të arsyetuar të provave financiare dhe, për rrjedhojë, përfundimi i mungesës së burimeve të ligjshme është arbitrar.

9.2. *E drejta e pronës private*, e garantuar nga neni 41 i Kushtetutës dhe neni 1 i Protokollit nr. 1 të KEDNJ-së, pasi ndërhyrja nuk plotëson:

9.2.1. *Parimin e ligjshmërisë*, sepse: i) kërkesja nuk është subjekt i aktit normativ pavarësisht faktit se ajo ka dy fëmijë me të birin e subjektit të aktit normativ, ndërmjet tyre nuk ka pasur bashkëjetesë të qëndrueshme dhe as kontribut të tij ose të afërmeve të tij për krijimin e pasurisë objekt konfiskimi; ii) gjykatat e juridiksionit të zakonshëm kanë vendosur konfiskimin e pasurisë, megjithëse nga akti i ekspertimit kontabël ka rezultuar se ajo është krijuar me burime të ligjshme.

9.2.2. *Parimin e proporcionalitetit*, pasi gjykatat e juridiksionit të zakonshëm kanë deformuar barrën e provës, duke e vendosur atë në mënyrë disproporcionale mbi kërkesen.

9.3. *E drejta për jetë private dhe familjare*, e garantuar nga neni 8 i KEDNJ-së, pasi prona e konfiskuar i shërbente familjes dhe dy fëmijëve të saj të mitur për të siguruar të ardhurat për jetesë, në kushtet kur ajo është e papunë.

III

Vlerësimi i Kolegjit

A. Për kriteret e pranuehmërisë së kërkesës

10. Çështja e legjitimitimit (*locus standi*) është një ndër aspektet kryesore që lidhet me nisjen e një procesi kushtetues. Sipas neneve 131, pika 1, shkronja “f”, dhe 134, pikat 1, shkronja “i”, dhe 2, të Kushtetutës, si dhe nenit 71 të Ligjit Organik të Gjykatës, çdo individ mund të vërë në lëvizje Gjykatën për gjykimin përfundimtar të ankesave kundër çdo akti të pushtetit publik ose vendimi gjyqësor që cenon të drejtat dhe liritë themelore të garantuara në Kushtetutë. Ankimi kushtetues individual, në çdo rast, duhet të plotësojë edhe kriteret e nenit 71/a të Ligjit Organik të Gjykatës, që lidhen me shterimin e mjeteve juridike, afatin e paraqitjes së kërkesës, pasojat negative të pësura në mënyrë të drejtpërdrejtë e reale, mundësinë për rivendosjen e së drejtës së shkelur, si dhe rregullimet e veçanta ligjore të shqyrtimit paraprak të kërkesës.

11. Kriteret paraprake të legjitimitimit janë të natyrës kumulative, çka do të thotë se mospërmbushja e vetëm njërit prej tyre mjafton që kërkuesi të mos legjitimohet për vënien në lëvizje të gjykimit kushtetues. Gjatë shqyrtimit paraprak të çështjes vlerësohet përmbushja e një ose më shumë kriterëve të legjitimitimit, në varësi të rrethanave dhe veçorive të rastit konkret, me synimin që vendimi të jetë sa më i qartë dhe i plotë për kërkuesin. Për rrjedhojë, është e mundur që, në këtë fazë, të konstatohet mospërmbushja edhe e vetëm një kriteri legjitimimi, gjë që sjell moskalimin e çështjes për shqyrtim në seancë plenare.

12. Në rastin konkret, Kolegji çmon të ndalet në analizën e kriterëve të *shterimit të mjeteve juridike efektive*, që ka të bëjë me kontrollin subsidiar të pretendimeve të kërkueses dhe *ratione materiae*, që ka të bëjë me natyrën kushtetuese të këtyre pretendimeve.

13. Lidhur me kriterin paraprak për *shterimin e mjeteve juridike efektive*, në kuptim të nenit 131, pika 1, shkronja “f”, të Kushtetutës, kërkuesja ka pretenduar cenimin e *së drejtës për jetë private dhe familjare*, me argumentin se prona e konfiskuar i shërbente familjes dhe dy fëmijëve të saj të mitur për të siguruar të ardhurat për jetesë, në kushtet kur ajo është e papunë. Kolegji vëren se ky argument nuk rezulton të jetë parashtruar as në ankim as në rekursin e saj drejtuar Gjykatës së Lartë. Megjithatë, duke mbajtur në konsideratë argumentet në thelb të këtij pretendimi, të cilat parashtrohet në drejtim të së drejtës së pronës, Kolegji çmon se kërkuesja e plotëson këtë kriter në lidhje me to.

14. Në drejtim të legjitimitetit *ratione materiae*, kërkuësja ka pretenduar cenimin e së drejtës për proces të rregullt ligjor (në drejtim të *standardit të arsyetimit të vendimit gjyqësor e parimit të barazisë së armëve dhe të kontradiktoritetit*), si dhe të drejtën e pronës, të garantuara nga nenet 42 dhe 41 të Kushtetutës.

15. Për sa u përket këtyre pretendimeve, Kolegji vëren se ato kanë të bëjnë, në thelb, me përcaktimin e fakteve dhe me mënyrën e interpretimit dhe të zbatimit të dispozitave të aktit normativ nr. 1/2020 që përcaktojnë kriteret për konfiskimin e pasurive. Në këtë kuptim, bazuar në thelbin e pretendimeve të kërkuësës, Kolegji vlerëson t'i analizojë ato në vijim, në kuadër të së drejtës substanciale të pronës private, sipas nenit 41 të Kushtetutës dhe nenit 1 të Protokollit nr. 1 të KEDNJ-së, në raport me nenin 17 të Kushtetutës, që lejon kufizimin e të drejtave kushtetuese sipas kriterëve të përcaktuara prej tij. Bazuar në thelbin e argumenteve të ngritura në ankimin kushtetues individual, Kolegji do të analizojë gjithashtu nëse në rastin konkret ndërhyrja në të drejtën e pronës së kërkuësës, e shkaktuar nga konfiskimi i pasurisë së paluajtshme, e regjistruar në pronësi të saj, respekton kriteret kushtetuese të kufizimit vetëm me ligj dhe të proporcionalitetit, në drejtim të nevojës, të përshtatshmërisë dhe të ashpërsisë.

B. Për pretendimin e cenimit të së drejtës së pronës

16. Kërkuësja ka pretenduar se gjykatat e juridiksionit të zakonshëm kanë vendosur konfiskimin e pasurisë së saj, megjithëse nga akti i ekspertimit kontabël ka rezultuar se ajo është krijuar me burime të ligjshme. Po sipas kërkuësës, gjykatat e juridiksionit të zakonshëm kanë deformuar barrën e provës, duke e vendosur atë në mënyrë disproporcionale mbi të. Ajo nuk është subjekt i aktit normativ, pavarësisht faktit që ka dy fëmijë me të birin e subjektit të aktit normativ, i cili nuk jeton më, ndërmjet tyre nuk ka pasur bashkëjetesë të qëndrueshme dhe as nuk ka pasur ndonjë kontribut të tij ose të afërmeve të tij për krijimin e pasurisë objekt konfiskimi.

17. Gjykata ka theksuar se e drejta e pronës, që garantohet nga neni 41 i Kushtetutës, përfshin tre garanci që duhet të zbatohen në shqyrtimin e pretendimeve për cenimin e saj: *garancia e parë* ka të bëjë me parimin e gëzimit të qetë të pronës, e cila ka natyrë të përgjithshme; *garancia e dytë* ka të bëjë me kufizimet e lejueshme për të drejtën e pronës; *garancia e tretë* ka të bëjë me të drejtën e autoriteteve publike për të kontrolluar përdorimin e pronës në përputhje me interesin e përgjithshëm (*shih vendimet nr. 18, datë 19.03.2024; nr. 53, datë 31.10.2023; nr. 25, datë 13.10.2022 të Gjykatës Kushtetuese*). Vendosja e kufizimeve mbi të drejtën e pronës në kuadër të

procedurave ligjore zakonisht lidhet me kontrollin e ushtrimit/të përdorimit të pronës, kontroll ky nga autoritetet publike i cili duhet të jetë i ligjshëm, të ndjekë një qëllim të ligjshëm dhe midis mjeteve të përdorura dhe qëllimit të ndjekur duhet të ketë një marrëdhënie të arsyeshme proporcionaliteti (*shih vendimet nr. 29, datë 16.04.2024; nr. 18, datë 19.03.2024 të Gjykatës Kushtetuese*).

18. Duke iu kthyer rastit konkret, Kolegji vëren se masa e sekuestrimit e ndjekur më pas nga masa e konfiskimit, sipas nenit 23 të aktit normativ nr. 1/2020, ka sjellë kufizim të së drejtës së pronës së kërkueses, prandaj në vijim do të analizojë nëse ky kufizim përmbush kriteret e caktuara nga neni 17 i Kushtetutës, pra nëse është bërë me ligj, për interes publik, dhe nëse është në përpjesëtim me gjendjen që ka diktuar marrjen e kësaj mase. Në këtë drejtim, në jurisprudencën e saj Gjykata ka theksuar se nuk i takon asaj të zëvendësojë gjykatat e zakonshme në rivlerësimin e fakteve dhe të provave të administruara prej tyre, por të verifikojë nëse ato kanë zbatuar standardet kushtetuese të mbrojtjes së pronës, nëse kanë dhënë arsye të mjaftueshme për ndërhyrjen në këtë të drejtë dhe nëse kufizimi i vendosur paraqitet arbitrar ose haptazi joproporcional (*shih vendimet 20, datë 18.02.2025; nr. 79, datë 12.11.2024; nr. 29, datë 16.04.2024 të Gjykatës Kushtetuese*).

19. Për sa i takon kriterit të kufizimit “me ligj” të së drejtës së pronës, Kolegji vëren se, në rastin konkret, masa e konfiskimit është bazuar në aktin normativ nr. 1/2020. Në jurisprudencën e saj Gjykata ka vlerësuar se ky akt normativ përmbush kriterin “me ligj”, pasi fuqia juridike e tij, si akt normativ me fuqinë e ligjit, është e barabartë me fuqinë e ligjit që nga momenti i nxjerrjes së tij, sepse kjo vlerë e normës përcaktohet nga natyra e marrëdhënies juridike që gjen rregullim në të dhe jo nga organi që e ka miratuar, ndërkohë që fuqia juridike është element i pandashëm i përmbajtjes së normës (*shih vendimin nr. 4, datë 21.02.2022 të Gjykatës Kushtetuese*). Për rrjedhojë, Kolegji çmon se masa e konfiskimit të pasurisë së kërkueses plotëson kriterin e kufizimit “me ligj”.

20. Për sa i takon kriterit të kufizimit për “interes publik” të së drejtës së pronës, Kolegji vëren se qëllimi i aktit normativ nr. 1/2020, në zbatim të të cilit është marrë masa e konfiskimit në rastin konkret, ka qenë ndërhyrja emergjente dhe me karakter të përkohshëm në kushtet e nevojës së forcimit dhe të ashpërsimit të luftës kundër krimit të organizuar, organizatave dhe grupeve të strukturuara kriminale, si dhe çdo grupi tjetër kriminal e terrorist, bandave të armatosura, individëve të përfshirë në krimet e rënda, me synim konsolidimin e sigurisë në vend, përmes rritjes

së kapacitetit dhe nivelit të zbulimit, gjurmimit dhe parandalimit të krimit të organizuar, krimeve të rënda, terrorizmit dhe përdorimit prej krimit të organizuar të pronave me origjinë të paligjshme (neni 2). Jurisprudenca kushtetuese ka pranuar se qëllimi i këtij akti është parandalimi dhe goditja e disa prej dukurive më të rënda kriminale, siç është lufta ndaj organizatave dhe grupeve të strukturuar kriminale, organizatave terroriste, bandave të armatosura, individëve të përfshirë në krime të rënda, si dhe goditja e krimit të organizuar e trafikimit përmes sekuestrimit dhe konfiskimit të pasurive të personave të dyshuar për pjesëmarrje në këto organizata kriminale. Nëpërmjet sekuestrimit dhe konfiskimit të pasurive, akti normativ synon parandalimin e kryerjes së veprimtarive kriminale, si dhe forcimin e luftës ndaj grupeve kriminale (*shih vendimin nr. 4, datë 21.02.2022 të Gjykatës Kushtetuese*). Për rrjedhojë, Kolegji vlerëson se masa e konfiskimit të pasurisë së kërkueses plotëson edhe kriterin e kufizimit për “interes publik”.

21. Për sa i përket kriterit të tretë të kufizimit, *proporcionalitetit të ndërhyrjes*, Gjykata është shprehur se ai nënkupton që marrëdhënia midis ndërhyrjes (kufizimit) dhe qëllimit të ndjekur duhet të jetë e arsyeshme. Gjykata e ka analizuar këtë kriter në drejtim të: i) *nevojës, pra të aftësisë së masës për të arritur qëllimin e ndjekur*; ii) *përshtatshmërisë*, në kuptimin që masa të mos shkojë përtej asaj që është e pashmangshme; iii) *ashpërsisë*, në kuptim të shtrirjes së masës (*shih vendimet nr. 44, datë 29.07.2025; nr. 42, datë 01.07.2025; nr. 79, datë 12.11.2024 të Gjykatës Kushtetuese*).

22. Për sa i takon nënkriterit të *nevojës*, Kolegji vëren se masa e konfiskimit është e aftë të realizojë pasojën që ajo synon, pra të sigurojë kontrollin mbi përdorimin e pronave me origjinë të paligjshme. Ndaj, në këtë situatë, në vijim, Kolegji do të analizojë nëse vendimmarrjet gjyqësore të kundërshtuara janë nxjerrë në përputhje me nënkriterin e *përshtatshmërisë* dhe të *ashpërsisë*, pra nëse masa e konfiskimit të pasurisë së kërkueses ka shkuar ose jo përtej asaj që ka qenë e pashmangshme, si dhe nëse kufizimi në tërësi i tagrave të pronësisë ka kapërcyer qëllimin e ndjekur.

23. Në këtë drejtim, në rastin konkret, rezulton se Prokuroria e Posaçme ka paraqitur kërkesë në GJKKO-në e Shkallës së Parë për konfiskimin e pasurisë, mbi të cilën është vendosur sekuestroja me vendimin nr. 202/2020 të kësaj gjykate. Sipas organit të akuzës, pasuria e kërkueses nuk justifikohet me të ardhura të ligjshme dhe se është produkt i aktivitetit të kundërligjshëm të shtetasit A.P. Sipas GJKKO-së së Shkallës së Parë, nga certifikata familjare, datë 26.10.2020, rezulton se kërkuesja ka dy fëmijë me të birin e subjektit A.P., të ndjerin N.P., me një diferencë moshe prej 2 vjetësh e 6 muajsh, çka tregon se bashkëjetesa e tyre ka vazhduar për një periudhë

relativisht të gjatë dhe nuk ka qenë një marrëdhënie e shkurtër emocionale. Për pasojë, sipas kësaj gjykate, në kuptim të nenit 16, shkronja “c”, të aktit normativ nr. 1/2020, dispozitat për masat parandaluese me karakter pasuror zbatohen edhe ndaj kërkueses. Po sipas GJKKO-së së Shkallës së Parë, veprimet juridiko-civile të kërkueses, nga ku është përfituar pasuria objekt konfiskimi, iniciojnë me kontratën e dhurimit të datës 05.12.2014, sipas së cilës shtetasja F.Z. (L.) i dhuron kërkueses një sipërfaqe 4 m² (pasuria nr. 288/1152) nga një pasuri me sipërfaqe 1298 m². Po sipas kontratës së datës 22.12.2014, prindërit e kërkueses i dhurojnë asaj shumën prej 80 000 (tetëdhjetë mijë) eurosh, ndërsa disa ditë më pas, me kontratën e shitjes së datës 29.12.2014, shtetasit F.Z. (L.), K.B., L.B. dhe S.B. (B.) i kanë shitur asaj pjesët takuese të pasurisë “truall” prej 645 m², në sipërfaqen e truallit prej 1298 m², të ndodhur në “Rrugën e Kavajës”, Tiranë, me çmim shitjeje 124 euro/m² dhe çmim blerjeje 79.980 euro. Në vijim, me kontratën e shitjes së datës 15.11.2016 kërkuesja i ka shitur shoqërisë “P. C. A.” sh.p.k. pasurinë truall me nr. 6/286, me sipërfaqe 645 m² (si bashkëpronare e sipërfaqes truall 1298 m²) në shumën 649.000 euro. Ndërsa në datën 11.12.2017 shoqëria “P. C. A.” sh.p.k., i ka shitur kërkueses pasuritë e paluajtshme të llojeve “apartament banimi”, “zyra” (njësi shërbimi), “verandë” dhe “3 vende parkimi”.

24. Gjatë gjykimit, për të provuar faktin nëse kërkuesja ka pasur të ardhura të ligjshme për përftimin e pasurisë objekt konfiskimi (fillimisht të truallit prej 645 m²), është proceduar me kryerjen e një akti ekspertimi kontabël. Në përfundim të analizës financiare ekspertja ka konkluduar se kërkuesja ka pasur mundësi për realizimin e blerjes së truallit të sipërshtuar e më pas të pasurive të tjera (ku përfshihet edhe pasuria objekt konfiskimi).

25. Në përfundim të shqyrtimit gjyqësor, pasi ka administruar provat e paraqitura nga organi i akuzës, ato të paraqitura nga subjekti i konfiskimit dhe personat e lidhur me të, konkluzionet e ekspertës kontabël, GJKKO-ja e Shkallës së Parë ka vendosur pranimin e kërkesës së Prokurorisë së Posaçme për konfiskimin e pasurisë së sekuestruar sipas vendimit nr. 202/2020. Ndërkohë kjo gjykatë i ka vlerësuar si të pabazuara konkluzionet e aktit të ekspertimit, sipas të cilit kjo pasuri është vendosur me të ardhura nga burime të ligjshme nga kërkuesja dhe familjarët e saj, konkretisht dy prindërit e saj që kanë emigruar në shtetin grek dhe vazhdojnë të punojnë dhe jetojnë atje. Sipas GJKKO-së së Shkallës së Parë, ekspertja ka llogaritur vetëm të ardhurat e përfituara nga babai i kërkueses për periudhën 1999-2014, duke e nxjerrë atë me tepriçë kreditore, mirëpo nga ana e ekspertës nuk ishin përllogaritur kostot e jetesës së tij dhe të bashkëshortes. Referuar analizës financiare të bërë nga oficerët e OFL-së kishte rezultuar se nga raporti i të

ardhurave nga pagat me kostot minimale të jetesës në shtetin grek ishte negativ. Po kështu, referuar edhe gjendjes së llogarisë bankare nuk rezultonte që ky shtetas të kishte mundësi për t'i dhënë hua kërkuases. Mbi këto të dhëna, GJKKO-ja e Shkallës së Parë ka vlerësuar se prindërit e kërkuases, shtetasit L.B. dhe K.B., nuk kanë pasur mundësi financiare për të dhuruar shumën 80 000 euro. Edhe nga analiza financiare e të ardhurave të përfituara nga kërkuësja nga paga nuk rezulton që ajo të justifikonte blerjen e pasurisë objekt konfiskimi.

26. Edhe GJKKO-ja e Apelit me të njëjtin arsyetim ka vlerësuar se, në rastin konkret, plotësohen tre kushtet e nenit 23, pika 1, të aktit normativ nr. 1/2020, për vendosjen e masës parandaluese pasurore të konfiskimit të pasurisë, pasi: (i) për pasurinë është vendosur më parë masa e sekuestros me vendimin nr. 202/2020; (ii) ka dyshime të arsyeshme, bazuar në elemente faktike, që shtetasi A.P. dhe bashkëjetuesi i kërkuases, i ndjeri N.P., janë dënuar për një nga veprat penale të trafikimit të qenieve njerëzore, që prodhojnë fitime/të ardhura të paligjshme nga aktiviteti kriminal, ndërkohë që pasuria, për të cilën kërkohet konfiskimi, rezulton në pronësi të bashkëjetueses të të ndjerit N.P.; (iii) nga kërkuësja nuk u provua origjina e ligjshme e krijimit të pasurive për t'u konfiskuar, çka vlerësohet se pasuritë për t'u konfiskuar janë produkt i ardhur nga vepra penale për të cilën është dënuar A.P. Në përfundim, GJKKO-ja e Apelit ka konkluduar se kërkuësja nuk justifikon zotërimin e pasurisë, e cila është shpërpjesëtimore dhe dukshëm nuk i përgjigjet nivelit të të ardhurave, fitimeve ose veprimtarive të ligjshme të deklaruara, dhe as nuk justifikohen prej atyre që ka deklaruar.

27. Në vijim, Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë ka vlerësuar se në rastin në gjykim janë respektuar parimet bazë të aktit normativ, si, respektimi i lirive dhe i të drejtave themelore të njeriut në interpretimin/zbatimin edhe të përcaktimeve të KEDNJ-së dhe të praktikës së konsoliduar të Gjykatës Evropiane për të Drejtat e Njeriut; domosdoshmëria dhe proporcionaliteti i përdorimit të masave parandaluese sipas parashikimit të këtij akti normativ, si dhe rritja e sigurisë publike dhe parandalimi i përfitimit prej aktivitetit kriminal, objekt i këtij akti normativ. Sipas kolegjit, gjykatat e posaçme kanë disponuar për pranimin e kërkesës së prokurorit të posaçëm, pasi kanë vlerësuar se për pasurinë, për të cilën është kërkuar konfiskimi, është vendosur më parë masa e sekuestros, në përputhje me parashikimet e nenit 23, pika 1, të aktit normativ nr. 1/2020 dhe se gjatë gjyqimit nuk u arrit të provohej origjina e ligjshme e krijimit të pasurisë objekt konfiskimi, e cila nuk i përgjigjet nivelit të të ardhurave ose veprimtarive të ligjshme të deklaruara. Po sipas

kolegjit, GJKKO-ja e Apelit u ka kthyer përgjigje shteruese të gjitha pretendimeve të ngritura nga kërkuesja (*shih paragrafët 27 dhe 29 të vendimit të Gjykatës së Lartë*).

28. Në analizë të vendimmarrjeve të mësipërme, Kolegji vlerëson se gjykatat e juridiksionit të zakonshëm kanë dhënë arsye të mjaftueshme për kufizimin e së drejtës së pronës së kërkueses, duke e mbështetur atë në parashikimet e aktit normativ nr. 1/2020 dhe në vlerësimin e provave të administruara gjatë procesit. Gjykatat e faktit u kanë dhënë përgjigje të argumentuara edhe pretendimeve të kërkueses për mosmarrjen në konsideratë të konkluzioneve të aktit të ekspertimit. Në vijim, edhe Gjykata e Lartë e ka shqyrtuar këtë vendimmarrje në këndvështrim të pajtueshmërisë së saj me ligjin material e procedural të zbatueshëm, si dhe me nenet 17 e 41 të Kushtetutës, dhe nenin 1 të Protokollit nr. 1 të KEDNJ-së, duke arritur në përfundimin se masa e konfiskimit ishte vendosur me ligj, për një interes publik dhe në përputhje me parimin e proporcionalitetit, vetëm për ato pasuri, origjina e të cilave nuk ishte provuar se rridhte nga të ardhura të ligjshme. Në këtë këndvështrim, Kolegji çmon se dënimi penal i mëparshëm i shtetasit A.P. nuk ka shërbyer si bazë e vetme për konfiskimin e pasurisë, por ka justifikuar përfshirjen e tij dhe të familjarëve të afërt në fushën e veprimit të regjimit juridik të posaçëm sipas aktit normativ nr. 1/2020, ndërsa vendimmarrja për konfiskimin është mbështetur në vlerësimin konkret të rrethanave të çështjes dhe të pasurive objekt shqyrtimi, referuar edhe në kronologjinë e transaksioneve mbi to. Po kështu, rezulton se ndërhyrja nuk është shtrirë në mënyrë të përgjithshme për të gjitha pasuritë e kërkueses, por vetëm për atë pasuri, për të cilën gjykatat kanë çmuar se nuk provohej origjina e ligjshme e krijimit të saj dhe provohej lidhja me subjektin e aktit normativ. Për rrjedhojë, pretendimi i kërkueses për cenimin e së drejtës së pronës është haptazi i pabazuar.

29. Në përfundim, Kolegji çmon se ankimi kushtetues individual i kërkueses nuk plotëson kriteret ligjore për kalimin e tij për shqyrtim në seancë plenare.

PËR KËTO ARSYE,

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese, në bazë të neneve 31 dhe 31/a, pika 2, shkronja “e”, të ligjit nr. 8577, datë 10.02.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar,

V E N D O S I:

Moskalimin e çështjes për shqyrtim në seancë plenare.